

- ✓ действащо предприятие - приема се, че предприятието е действащо и ще остане такова в предвидимо бъдеще; приема се, че предприятието няма нито намерение, нито необходимост да ликвидира или значително да намали обема на своята дейност;
- ✓ последователност на представянето и сравнителна информация - представянето и класификацията на статиите във финансовите отчети, счетоводните политики и методите на оценяване се запазват и прилагат последователно и през следващите отчетни периоди с цел постигане на сравнимост на счетоводните данни и показатели на финансовите отчети;
- ✓ предпазливост - оценяване и отчитане на предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби при счетоводното третиране на стопанските операции с цел получаване на действителен финансов резултат;
- ✓ начисляване - предприятието изготвя финансовите си отчети, с изключение на отчетите, свързани с паричните потоци, на базата на принципа на начисляването - ефектите от сделки и други събития се признават в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти, и се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят;
- ✓ независимост на отделните отчетни периоди и стойностна връзка между начален и краен баланс - всеки отчетен период се третира счетоводно сам за себе си, независимо от обективната му връзка с предходния и със следващия отчетен период, като данните на финансовия отчет в началото на текущия отчетен период трябва да съвпадат с данните в края на предходния отчетен период;
- ✓ същественост - предприятието представя поотделно всяка съществена група статии с подобен характер; обединяване на суми по статии с подобен характер се допуска, когато сумите са несъществени или обединяването е направено с цел постигане на по-голяма яснота; сумата по статия е съществена, ако пропуските и неточното представяне на позицията биха могли да повлияят върху икономическите решения на ползвателите, взети въз основа на финансовите отчети, или биха довели до нарушаване на изискването за вярно и честно представяне на имущественото и финансовото състояние, финансовите резултати от дейността, промените в паричните потоци и в собствения капитал;
- ✓ компенсиране - предприятието не извършва прихващания между активи и пасиви или приходи и разходи и отчита поотделно както активи и пасиви, така и приходи и разходи;
- ✓ предимство на съдържанието пред формата - сделките и събитията се отразяват счетоводно в съответствие с тяхното съдържание, същност и икономическа реалност, а не формално според правната им форма;
- ✓ оценяване на позициите, които са признати във финансовите отчети, се извършва по цена на придобиване, която може да е покупна цена или себестойност или по друг метод, когато това се изисква в приложимите счетоводни стандарти.

Финансовият отчет е изготвен и представен в български лева. Данните в отчета и приложенията към него са представени в хиляди лева.

Дружеството представя сравнителна информация във финансовия отчет за предходна година (период).

Когато е необходимо, сравнителните данни се рекласифицират, за да се постигне съпоставимост спрямо промени в представянето в текущата година.

Ръководството потвърждава, че е прилагало последователно адекватни счетоводни политики при изготвянето на междинния финансов отчет към 30.09.2020 г. и е направило разумни и предпазливи преценки, предположения и приблизителни оценки.

Ръководството също потвърждава, че се е придържало към действащите счетоводни стандарти, като финансовия отчет е изготвен на принципа на действащо предприятие.

Ръководството носи отговорност за правилното водене на счетоводните регистри, за целесъобразното управление на активите и за предприемането на необходимите мерки за избягване и разкриване на евентуални злоупотреби и други нередности.

Финансовия отчет е изготвен на базата на предположението, че Дружеството ще продължи да съществува като действащо предприятие.

2.3. Сделки в чуждестранна валута

За операциите в чуждестранна валута, левовата им равностойност се определя, като към сумата в чуждестранна валута се прилага централният курс на Българска народна банка към датата на сделката. Паричните активи и пасиви, деноминирани в чуждестранна валута, се отчитат в лева по заключителния курс в деня на изготвяне на баланса. Курсовите разлики, произтичащи от тези операции се отчитат във финансовия резултат за периода.

Валутният курс, използван към 30.09.2020 г. за преизчисляване в отчетната валута на паричните позиции в чуждестранна валута е, както следва:

EUR 1.95583 лв./ 1 единица

USD 1.67051 лв./ 1 единица

2.4. Приходи и разходи

Приходите в Дружеството се признават на база принципа за начисляване до степента, до която стопанските изгоди се придобиват от Дружеството и доколкото приходите могат надеждно да се измерят.

При предоставянето на услуги, приходите се признават, отчитайки етапа на завършеност на сделката към датата на баланса, ако този етап може да бъде надеждно измерен, както и разходите, извършени по сделката и разходите за приключването ѝ.

Приходите се оценяват на база справедливата цена на продадените стоки и услуги, нетно от косвени данъци (акциз и данък добавена стойност) и предоставени отстъпки иrabати.

„Ел Би Булгарикум“ ЕАД осъществява лицензионна дейност. Лицензионните договори включват предоставяне правото да разработват, произвеждат, продават и рекламират съответните продукти в рамките на договорена географска територия, както и изключителното право да използват търговски марки, доставка на висококачествени закваски и оказване на технологична помощ. Дружеството отчита приходи (лицензионни възнаграждения) в размер, определен основно като процент от произведените от лицензиантите продукти.

„Ел Би Булгарикум“ ЕАД отчита приходи от финансираня. Приходите от финансираня включват средства за процентно покриване размера на начислените разходи от Дружеството по извършване на дейности в областта на научно-изследователската и развойна дейност и покупка на ДМА.

Разходите в предприятието се признават в момента на тяхното възникване.

Разходите за бъдещи периоди се отлагат за признаване като текущ разход за периода, през който договорите за които се отнасят, се изпълняват.

Финансовите приходи и разходи се включват в Отчета за приходите и разходите, и се състоят от: лихвени приходи по депозити и лихвени разходи (включително банкови такси и други преки разходи по кредити и банкови гаранции), приходи от инвестиции и курсови разлики от валутни позиции.

Лихвите се признават текущо пропорционално на времевата база, която отчита ефективния доход на актива. Лихвения приход включва разликата между отчетната стойност на дълговото вложение и сумата на падежа.

2.5. Финансиране

Приходите по договори за финансиране представляват субсидии и други различни форми на финансиране от различни институции, отговарящи на определението за правителствени дарения съгласно СС20 - Отчитане на правителствени дарения и оповестяване на правителствена помощ.

Правителствените дарения се признават, когато съществува разумна сигурност, че дарението ще бъде получено и че всички свързани с него условия ще бъдат изпълнени. Когато дарението е свързано с оперативни разходи, то се признава като приход за периодите, необходими за съпоставяне на дарението на систематична база с разходите, които е предвидено да компенсира. Когато дарението е свързано с актив, то се представя като приход за бъдещ период и се признава в отчета за приходите и разходите на линейна база за очаквания срок на полезен живот на свързания с него актив.

Финансирането за научноизследователската и развойна дейност представлява средства, получени по конкретни проекти, изразходвани за определени цели. Финансирането за научно-изследователската и развойна дейност се отчита като приход от финансиране съобразно извършените текущи разходи, които се покриват от това финансиране.

2.6. Нематериални дълготрайни активи и разходи за научноизследователска и развойна дейност

Като дълготрайни нематериални активи в „Ел Би Булгарикум“ ЕАД се признават придобитите и контролирани от Дружеството установими нефинансови ресурси, които нямат физическа субстанция и от използването им се очакват икономически изгоди.

Активи, на които цената на придобиване е еквивалентна или надвишава 700 лева се капитализират. Придобити активи под този стойностен праг, независимо, че притежават характеристиката на дълготраен актив, се третираат като текущ разход в момента на придобиването им.

Разходите за дейности по развитие, резултатите от които се използват за производство и реализация на нови или подобрене на съществуващите продукти или процеси, се капитализират, когато са налице обективни доказателства, че продуктът или процесът е технически и икономически реализируем за целите на производството и предприятието разполага с достатъчно ресурси, за да финализира развитието.

Капитализираните разходи включват направените разходи за материали, директно вложен труд и съответната пропорционална част от непреките производствени разходи. Останалите разходи за развитие се признават като разход в момента на тяхното възникване.

Капитализираните разходи за развитие се отчитат по себестойност, намалена с натрупаната амортизация и загуби от обезценка.

Първоначално всеки дълготраен нематериален актив се оценява, както следва:

- ✓ При доставка от външен доставчик – по цена на придобиване, покупната цена (включително митата и невъзстановимите данъци) и всички преки разходи за подготовка на актива за използването му по предназначение;
- ✓ Първоначалната оценка на създаден в Дружеството нематериален актив се определя по начин, идентичен на възприетия за определяне на себестойността на произведената продукция в предприятието и представлява сборът от разходите, извършени до момента, в който нематериалният актив за пръв път е постигнал критериите за признаване;
- ✓ Първоначалната оценка на нематериален актив, получен в резултат на безвъзмездна сделка, се определя по справедливата му стойност;
- ✓ Първоначалната оценка на нематериален актив, получен в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон, се определя по стойността му, вписана в Агенцията по вписванията, респ. оценката в Устава на дружеството, която не може да бъде по-висока от дадената от вещите лица;
- ✓ По справедливата стойност на получения актив – при замяна или частична замяна срещу несходен недълготраен материален актив или други активи;
- ✓ Първоначалната оценка на нематериален актив, придобит и признат в бизнескомбинация е неговата справедлива стойност в деня на придобиването.

Последващите разходи по дълготрайните нематериални активи се капитализират, когато чрез тяхното реализиране се увеличава бъдещата икономическа изгода над тази от първоначално оценената стандартна ефективност на съществуващия актив.

Всички други последващи разходи, в т.ч. и за поддържане на първоначално установената стандартна ефективност, се признават за разход в периода, през който са направени.

Временното извеждане от употреба на дълготрайните нематериални активи (консервиране) се прилага по отношение на активи, които не се ползват в дейността на предприятието за период, не по-кратък от 12 (дванадесет) месеца.

За периода на консервация на активите не се начислява амортизация.

Към консервация на дълготрайни нематериални активи се пристъпва на база икономическа обосновка и вземане на решение за консервацията, план с конкретни процедури за осъществяване на консервацията, изискванията, при изпълнението на които ще се осъществи повторното въвеждане на активите в употреба, както и прогноза за осъществяването на тези изисквания.

Амортизацията се начислява и признава като разход в Отчета за приходите и разходите на база линейния метод въз основа на очаквания срок на полезен живот на дълготрайните активи. Амортизацията на дълготрайните нематериални активи се начислява от месеца, следващ месеца на въвеждането им в експлоатация.

2.7. Дълготрайни материални активи

Като дълготрайни материални активи в „Ел Би Булгарикум“ ЕАД се третира и признават придобитите и притежавани от Дружеството установими нефинансови ресурси, които се очаква да бъдат използвани през повече от един отчетен период, имат натурално-веществена форма и се използват за производството и/или доставката/продажба на активи или услуги, за отдаване под наем, за административни или други цели.

Активи, на които цената на придобиване е еквивалентна или надвишава 700 лева се капитализират. Придобити активи под този стойностен праг, независимо, че притежават характеристиката на дълготраен актив, се третира като текущ разход в момента на придобиването им.

Първоначално всеки дълготраен материален актив се оценява по цена на придобиване, която се определя както следва:

- ✓ по цена на придобиване - покупната цена (включително митата и невъзстановимите данъци) и всички преки разходи.
- ✓ по себестойност - когато са създадени в предприятието начинът за определяне на себестойността следва да е идентичен с начина за определяне себестойността на произведената в предприятието продукция (направените разходи за материали, директно вложен труд и съответната пропорционална част на непреките производствени разходи);
- ✓ по справедлива стойност - когато са получени в резултат на безвъзмездна сделка;
- ✓ по оценката му, вписана в Агенцията по вписванията, респективно оценката в Устава на Дружеството, която не може да бъде по-висока от дадената от вещите лица, плюс всички преки разходи когато са получени в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон;
- ✓ по справедлива стойност на получения актив – при замяна или частична замяна срещу несходен дълготраен материален актив или други активи;
- ✓ по балансова стойност на отдадения актив – при замяна на подобен актив, който има сходна употреба в същата сфера на стопанската дейност и сходна справедлива стойност.

Последващите разходи по дълготрайните материални активи се капитализират, когато чрез тяхното реализиране се увеличава бъдещата икономическа изгода над първоначално оценената ефективност на съществуващия актив.

Всички други последващи разходи се признават за разход в периода, през който са направени.

След първоначалното признаване като актив всеки дълготраен материален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

Временното изваждане от употреба на дълготрайните материални активи (консервиране) се прилага по отношение на активи, които не се ползват в дейността на Дружеството за период не по-кратък от 12 (дванадесет) месеца. За периода на консервация не се начислява амортизация.

Към консервация на дълготрайните материални активи се пристъпва на база икономическа обосновка и вземане на решение за кансервацията, план с конкретни процедури за осъществяване на консервацията, изискванията, при изпълнението на които ще се осъществи повторното въвеждане на активите в употреба, както и прогноза за осъществяването на тези изисквания.

Амортизацията се начислява и признава като разход в Отчета за приходите и разходите на база линейния метод въз основа на очаквания срок на полезен живот на дълготрайните активи.

Временно изведените от употреба активи за период по-дълъг от 12 (дванадесет) месеца не се амортизират.

Амортизацията на материалните дълготрайни активи се начислява от месеца, следващ месеца на въвеждането им в експлоатация, като се използва линейният метод върху оценения полезен живот на отделните групи активи, както следва:

Сгради	25 години
Машины	6.67 години
Транспортни средства - товарни	10 години
Транспортни средства - леки	5 години
Стопански инвентар	6.67 години
Компютри и софтуер	2 години
Други	6.67 години

2.8. Обезценка на активи

Балансовата стойност на активите на Дружеството, с изключение на стоково-материалните запаси, активите придобивани чрез договор за строителна дейност, активите произтичащи от доходи на персонала, финансовите активи включени в обхвата на СС32 „Финансови инструменти“, инвестиционните имоти, оценявани по справедлива стойност, биологичните активи оценявани по справедлива стойност намалена с очакваните разходи при продажба и отсрочени данъчни активи, се преразглеждат към всяка дата на изготвяне на баланса, с цел да се идентифицира наличието или не на признаци за обезценка.

В случай, че се установи наличие на признаци за обезценка се прави приблизителна оценка на възстановимата стойност на съответния актив.

Загуба от обезценка се признава в случай, че балансовата стойност на един актив или група активи, генерираща парични постъпления, част от която е той, превишаваща неговата възстановима стойност, и след преглед и анализ относно развитието и генерирането на положителни резултати и парични потоци. В случай, че се признават загуби, балансовата стойност на актива се намалява чрез отразяване като текущ разход за дейността на загуба от обезценка до размера на неговата възстановима стойност.

При обезценка на дълготраен материален или нематериален актив, за който е създаден резерв от последваща оценка, загубата от обезценка се отразява в намаление на този резерв. В случай, че загубата е по-голяма от създадения резерв, превишението се отразява като текущ разход за дейността. При съществуващо условие за възстановяване, се оценява възстановимата стойност на съответния актив. Балансовата стойност може да се увеличи до по-ниската от двете оценки: възстановима стойност или до тази на балансовата стойност, която би имал активът към датата на възстановяването, ако преди не е била призната загуба от обезценка.

2.9. Търговски и други вземания

Търговските и други вземания се отчитат по тяхната амортизируема стойност, намалена със загуби от обезценка.

Приблизителната оценка за загуби от съмнителни и несъбираеми вземания се прави, в случаите в които за събираемостта на цялата сума или на част от нея съществува висока несигурност. Несъбираемите вземания се отписват, когато правните основания за това настъпят (се установят).

2.10. Финансови активи

Финансовите активи включват парични средства и финансови инструменти. Финансовите инструменти с изключение на хеджиращите инструменти могат да бъдат разделени на следните категории: кредити и вземания възникнали първоначално в Дружеството, финансови активи държани за търгуване, инвестиции държани до падеж и финансови активи на разположение за продажба. Финансовите активи се отнасят към различните категории, в зависимост от целта, с която са придобити. Принадлежността им към съответната категория се преразглежда към всеки отчетен период.

Финансовите активи се признават първоначално по цена на придобиване, която е справедливата стойност на платеното възмездяване и съответните разходи по сделката.

Отписването на финансов актив се извършва, когато Дружеството загуби контрол върху договорните права, които съставляват финансов актив – т.е. когато са изтекли правата за получаване на парични потоци, или е прехвърлена значимата част от рисковете и изгодите от собствеността. Тестове за обезценка

се извършват към всяка дата на изготвяне на баланса, за да се определи дали са налице обективни доказателства за наличието на обезценка на конкретни финансови активи или групи финансови активи.

Финансови активи на разположение за продажба са онези финансови активи, които не са кредити и вземания възникнали в Дружеството, инвестиции държани до падеж или финансови активи държани за търгуване. Финансовите активи от тази категория последващо се оценяват по справедлива стойност, като промените в справедливата им стойност се отразяват в собствения капитал, нетно от данъци. Натрупаните печалби и загуби от финансови инструменти на разположение за продажба се включват в Отчета за приходи и разходи за отчетния период, когато финансовият инструмент бъде продаден или обезценен.

Кредити и вземания възникнали първоначално в Дружеството са финансови активи създадени от предприятието посредством директно предоставяне на пари, стоки или услуги на даден дебитор. Те са недеривативни финансови инструменти и не се котират на активен пазар. Кредитите и вземанията последващо се оценяват по амортизируема стойност използвайки метода на ефективната лихва, намалена с размера на обезценката. Промяна в стойността им се отразява в Отчета за приходи и разходи за периода.

Търговските вземания се обезценяват, когато е налице обективно доказателство, че Дружеството няма да е в състояние да събере сумите дължими му в съответствие с договорените условия по сделката. Сумата на обезценката се определя като разлика между преносната стойност на вземането и настоящата стойност на бъдещите парични потоци.

2.11. Материални запаси

База за оценяване на стоково-материалните запаси е по-ниската от доставната и нетната реализируема стойност.

Доставната стойност представлява сумата от всички разходи по закупуването и преработката, както и от други разходи, натрупани във връзка с доставяне на стоково-материалните запаси до сегашното им местонахождение и състояние (материали, продукция, незавършено производство и др.). В разходите за закупуване не се включват: складовите разходи за съхраняване на материалните запаси, административните разходи, финансовите разходи, извънредните разходи. Тези разходи се отчитат като текущи за периода, през който са извършени. Разходите за преработка включват: разходите пряко свързани с произвежданите продукти и систематичното начисляване на постоянни и променливи общопроизводствени разходи, които се правят в процеса на производство.

Нетната реализируема стойност представлява предполагаемата продажна цена в нормалния ход на стопанската дейност, намалена с необходимите разходи за завършване на производствения цикъл и тези, необходими за осъществяване на продажбата. В края на отчетния период се прави оценка на нетната реализируема стойност на стоково-материалните запаси. Когато отчетната стойност на стоково-материалните запаси е по-висока от нетната реализируема стойност, тя се намалява до размера на нетната реализируема стойност. Намалението се отчита като други текущи разходи. За всеки следващ отчетен период се прави нова оценка на нетната реализируема стойност. Когато условията довели до снижаването на стоково-материалните запаси, вече не са на лице, предприема се увеличение, което не може да превишава стойността на стоково-материалните запаси, която те са имали преди намалението. Възстановяването изцяло или частично на предишното намаление на отчетната стойност се отчита като увеличение на стойността на съответните стоково-материални запаси.

Прилаганият метод за отчитане на стоково-материалните запаси при тяхното потребление е средно претеглена цена съгласно СС2.

Разпределението на постоянните общопроизводствени разходи се извършва на база на нормалния капацитет на производствените мощности, а променливите общопроизводствени разходи на база на фактическия капацитет.

2.12. Данъци върху печалбата

Данък върху печалбата за годината представлява текущите и отсрочени данъци. Данъкът върху печалбата се признава в Отчета за приходите и разходите – като разход за данъци от печалбата за периода, с който се намалява счетоводната печалба или увеличава счетоводната загуба, с изключение на този, отнасящ се до статии, които са признати директно в капитала.

Текущият данък е данъците от печалбата, които са определени като дължими (възстановими) по отношение на данъчната печалба (загуба) за периода, прилагайки данъчните ставки в сила към датата на изготвяне на баланса и някои корекции на дължимия данък, отнасящи за предходни години. Текущите данъци от печалбата за текущия и предходни данъчни периоди се признава като пасив до размера до който не са платени. В случаите, в които платените данъци от печалбата за текущия и предходни периоди надвишават дължимата сума за тези периоди, превишаването се признава като актив.

Отсрочения данък се начислява като се прилага балансовия метод и се отнася за временните разлики между балансовата стойност на активите и пасивите за целите на счетоводното им отчитане и балансовата им стойност за данъчни цели. Размерът на отсрочения данък е основан на очаквания начин на реализация на активите или уреждане на пасивите, като се прилагат данъчните ставки в сила към датата на изготвянето на баланса или тези, които се очакват да бъдат в сила след нея.

Актив по отсрочени данъци се начислява само до размера, до които е възможно бъдеща облагаема печалба да бъде налична при условие, че неизползваните данъчни загуби и кредити могат да бъдат използвани. Непризнатите активи по отсрочени данъци и балансовата стойност на признатите активи по отсрочени данъци се преразглеждат към датата на всеки финансов отчет, за да се прецени отново степента на вероятност да има достатъчни бъдещи данъчни печалби, срещу които може да се приспадне намаляемата временна разлика, данъчната загуба или данъчния кредит.

Пасив по отсрочени данъци се признава задължително за всички възникнали облагаеми временни разлики.

2.13. Пари и парични еквиваленти

Парите и паричните еквиваленти включват наличните парични средства по касова наличност, разплащателни сметки и банкови депозити.

2.14. Капитал

Акционерния капитал на Дружеството е отразен по номиналната стойност на емитираните акции. Регистрирания капитал е в размер на 84 040 лв. и е разпределен в 42 020 броя поименни акции, всяка с номинална стойност от 2 лв.

2.15. задължения към доставчици и други задължения

Търговските и други задължения се посочват по тяхната амортизируема стойност. Поради текущия характер на тези задължения, тяхната амортизируема стойност не се различава от цената им на придобиване, която се приема за справедливата стойност на сделката.

2.16. Доходи на персонала

По реда на СС19 – Доходи на персонала в Дружеството се начисляват суми за доходи на персонала по видове както следва:

- ✓ Краткосрочни доходи на персонала – онези доходи на персонала, които стават напълно изискуемив рамките на 12 месеца след края на периода, в който персоналът е положил труд за тях.
- ✓ Доходи след напускане – доходи при прекратяване на трудовото или служебно правоотношение преди нормалния срок за пенсиониране.
- ✓ Други дългосрочни доходи – доходи на персонала, които са платими 12 или повече месеца от края на периода, през който заетите са положили съответния трудов или служебен стаж.

Трудовите и осигурителни отношения с персонала се основават на разпоредбите на Кодекса на труда, Кодекса на социалното осигуряване и действащия в Дружеството Колективен трудов договор.

2.17. Фундаментални грешки

Грешка, свързана с представяне на финансово-счетоводната информация за предходни периоди се класифицира като фундаментална по смисъла на приложимия СС8, когато повлиява съществено на информацията във финансовите отчети за тези периоди.

Възприетият подход от Дружеството по смисъла на СС8 – Нетни печалби или загуби за периода, фундаментални грешки и промени в счетоводната политика, е: Препоръчителния подход, съгласно приложимия СС8 фундаменталната грешка, свързана с предходния период, за който се отнася се отчита през текущия период чрез увеличаване (или намаляване) на салдото на неразпределената печалба от минали години (непокрита загуба от минали години - когато намалението на неразпределената печалба е по-голямо от салдото на неразпределената печалба преди намалението).

2.18. Други провизии, условни активи и условни пасиви

Провизията е текущо правно или конструктивно задължение на Дружеството към датата на финансовия отчет. Провизиите се признават, когато има вероятност тези задължения, в резултат на минали събития да доведат до изходящ поток на ресурси от Дружеството и може да бъде направена надлежна оценка на сумата на задължението.

Провизиите се признават в баланса като текущ разход, когато са изпълнени следните условия:

- ✓ В резултат на минали събития към датата на изготвяне на баланса Дружеството има: правно задължение, произтичащо от договор, съобразно неговите клаузи или действащото

законодателство или конструктивно задължение, произтичащо от действия на Дружеството, чрез които то се е ангажирало към други страни (персонал, контрагенти), че ще поеме определени задължения, които има намерение да изпълни;

- ✓ За погасяване на задължението да бъде необходим паричен поток от ресурси, включващи икономически изгоди;
- ✓ Може да бъде направена надлежна оценка на размера на задължението.

За признаването ѝ се прилага най-добрата и надлежна приблизителна оценка на разходите, необходими за покриването на текущото задължение към датата на баланса, при отчитането на която се вземат под внимание рисковете и несигурни събития и обстоятелства, които ги съпътстват.

Към всяка дата на баланса сумите на признатите провизии се преглеждат и коригират чрез доначисляване или намаляване на вече отчетените провизии, с цел тяхната най-добра приблизителна оценка. В случаите, в които се установи, че за погасяване на задължението вече не е необходим изходящ поток на ресурси от Дружеството, провизията се отписва.

В Дружеството се оповестяват като условните активи възможните активи, възникващи като следствие от минали събития и чието съществуване може да се потвърди от настъпването или ненастъпването на едно или повече несигурни бъдещи събития, които не могат да бъдат напълно контролирани от Дружеството. Условните активи не се признават във финансовите отчети, а само се оповестяват, ако входящи потоци на икономически ползи са вероятни.

Като условно задължение се оповестява възможно задължение, възникнало в следствие от минали събития, съществуването, на което може да се потвърди само от настъпването или ненастъпването на едно или повече несигурни бъдещи събития, които не могат да бъдат напълно контролирани от предприятието или сегашно задължение, произтичащо от минали събития, което не е било признато поради това, че не е вероятно да се появи необходимост от изходящ поток на ресурси, съдържащи икономически ползи, за погасяване на задължението или сумата на задължението не подлежи на оценяване с необходимата надлежност.

2.19. Събития настъпили след датата на междинния финансов отчет

Междинния финансов отчет на „Ел Би Булгарикум“ ЕАД подлежи на одобрение за издаване от страна на Съвет на директорите.

Всички събития, настъпили след датата на междинния финансов отчет се класифицират като:

- коригиращи събития - събития, които доказват условия, съществували на датата на финансов отчет,
и
- некоригиращи събития - събития, които са показателни за условия, настъпили след датата на финансов отчет.